

ALEXANDRA – Judecatoarea Gabriela Baltag, cea mai curajoasa femeie din Romania, taie nodul gordian: “Disparitia unui copil reprezinta o alta sansa de campanie electorala pentru unii, o dovada de neasumare, de lasitate pentru multi care ar fi trebuit sa raspunda unde au fost cand Alexandra striga: 'Va rog stati cu mine la telefon ca imi este frica'. Acest apel disperat sper sa-i urmareasca pe cei care au fost implicati in salvarea Alexandrei, dar au ramas cuprinsi de neputinta, indiferenta”

Scris de George TARATA

“Prea tarziu pentru Alexandra”. Asa se intituleaza scrisoarea cutremuratoare pe care judecatoarea Gabriela Baltag din CSM, cea mai curajoasa femeie din Romania, a trimis-o marti seara, 30 iulie 2019, in contextul tragediei care a zguduit Romania, si dupa difuzarea inregistrarilor in care Alexandra, fata cel mai probabil ucisa la Caracal, isi striga disperarea la 112 si cauta ajutorul din partea celor care au fost prea incompetenti si prea nepasatori ca sa o salveze.

“Prea tarziu pentru Alexandra”. Asa se intituleaza scrisoarea cutremuratoare pe care judecatoarea Gabriela Baltag din CSM, cea mai curajoasa femeie din Romania, a trimis-o marti seara, 30 iulie 2019, in contextul tragediei care a zguduit Romania, si dupa difuzarea inregistrarilor in care Alexandra, fata cel mai probabil ucisa la Caracal, isi striga disperarea la 112 si cauta ajutorul din partea celor care au fost prea incompetenti si prea nepasatori ca sa o salveze.

Gabriela Baltag (foto) acuza ca disparitia Alexandrei nu a reprezentat pentru anumiti politicieni decat o alta ocazie de a-si face campanie electorala, iar pentru reprezentii autoritatilor care ar fi trebuit sa o salveze pe fetita din Caracal o dovada evidenta de neasumare si de lasitate. De asemenea, judecatoarea condamna modul in care drama Alexandrei a fost folosita de unii, precizam noi magistrati activisti, pentru a-si face jocurile si pentru a plange dupa eliminarea SRI din actul de justitie, ca urmare a desfiintarii odioaselor protocoale, dar si pentru a cere desfiintarea Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie, aspecte care nu aveau nicio legatura cu tragedia din Caracal.

Pentru toti cei care aveau obligatia sa o salveze pe Alexandra, judecatoarea Gabriela Baltag le transmite un mesaj extrem de dur. Si anume sa fie urmariti de cuvintele Alexandrei, care isi striga disperarea la 112: **“Va rog stati cu mine la telefon ca imi este frica...va rog...”**.

In final, Gabriela Baltag isi exprima speranta ca tot ceea ce s-a intamplat in aceste zile, in care unii au incercat sa profite de moartea Alexandrei, sa nu reprezinte decat ultimele zbateri ale hidrei care a macinat forta acestui neam. Iar pe colegii sai judecatori, Gabriela Baltag ii implora sa nu mai ingaduie niciodata rostogolirea unui neadevar care afecteaza credibilitatea, dar mai ales substanta infaptuirii actului de justitie.

Iata scrisoarea judecatoarei Gabriela Baltag:

“Prea tarziu pentru Alexandra

*Imi este foarte greu sa vorbesc despre tot ce am simtit in ultimele zile, profesional si uman. **Revolta a fost poate starea constanta care m-a cuprins cel mai mult dar si disperarea fata de neputinta vizibila a celor chemati sa-si indeplineasca obligatiile profesionale, simple, clare, imperative pentru alte timpurii dar nu si pentru zilele noastre, dupa cum pare!***

*Ma doare sfasiator ce i s-a intamplat Alexandrei! **Nu pot gasi cuvinte sa descriu ce am trait si ce simt sufletes cand descopar faptul ca disparitia unui copil al acestei tari, copil care era posibil sa fie al oricarui dintre noi, nu reprezinta decat o alta sansa de campanie electorala pentru unii, o dovada evidenta de neasumare, de lasitate pentru multi dintre acei care ar fi trebuit sa raspunda unde au fost dar mai ales cum au actionat atunci cand Alexandra striga: 'Va rog stati cu mine la telefon ca imi este frica...va rog...'***

Acest apel disperat sper sa-i urmareasca pe toti cei care au fost implicati in salvarea Alexandrei dar au ramas cuprinsi de neputinta, indiferenta, mascand, pe alocuri, cu aroganta, in realitate, o necunoastere a cadrului normativ in vigoare, generos in mecanisme de interventie.

De cateva zile auzim stupefiati justificari ce au ajuns la limita penibilului. Multe dintre conduite imi sunt cunoscute fiindca le-am vazut consumate aproape de mine, de foarte multe ori, in ultimii doi ani si jumătate. Neasumarea constanta a greselilor a devenit felul unora de a fi. Cum sa vindecam bolile pe care refuzam sa le recunoastem? Nu va fi posibil niciodata!

Dupa unii, infiintarea sectiei de investigatie poarta intreaga responsabilitatea; potrivit altora, legile justitiei (care nu au avut si nu au nicio legatura cu politica penala a unui stat) sunt vinovate de tot ce i s-a intamplat Alexandrei. Reaua-credinta pare sa nu aiba nicio limita zilele acestea!

Cand o tara intreaga descopera inmarmurita povestea copilei de 15 ani, careia autoritatile nu i-au mai dat nicio sansa, unii plang pe la colturi sau chiar in gura mare, fara nicio retinere, faptul ca, pierderea suprema este, in realitate, lipsa de implicare a Serviciului Roman de Informatii, urmare a distrugerii protocoalelor de catre CCR!

Sper ca tot ce am vazut in ultimele zile sa reprezinte cele din urma zbateri ale unei hidre care a macinat forta acestui neam si care a subrezit temelii unei profesii minunate! Privesc spre colegii mei, judecatorii acestei tari, cu speranta legitima, de viitor, si ii implor sa nu mai ingaduie niciodata rostogolirea vreunui neadevar in masura sa afecteze credibilitatea dar mai ales substanta infaptuirii actului de justitie!”